

[Poul Dam.]

stedes af udenrigsministeriet, og som jo en række i denne sal har været i stand til at skaffe sig på den ene eller den anden måde, og som er gratis. Jeg formoder derfor, at synspunktet må medføre, at der ved tredje behandling kommer et ændringsforslag om, at der skal betales samme gebyr for de pas, som folketingsmedlemmer og andre modtager igennem udenrigsministeriet, som for de pas, andre mennesker får hos politiet. Jeg tror, det er et synspunkt, man i stadig stigende grad må komme ind på, at de papirer og dokumenter, som staten kræver at borgerne skal være i besiddelse af i bestemte situationer, der såmænd ikke er så forfærdelig sjældne i vore dage, bliver stillet vederlagsfrit til rådighed.

At der derimod skal være et strafgebyr for folk, der smider dem væk og derved ulejligger politiet i utide, forekommer mig helt rimeligt, og der er ikke noget halvhjertet i det. Det ville være helt meningsløst, hvis folk kunne gå hen hver 14. dag og få et nyt, gratis pas, bare fordi de sagde, at de havde smidt det andet væk. Det ville for øvrigt også give nogle meget store bevisvanskeligheder, hvis folk havde en masse pas liggende i forskellige skuffer.

Jeg anbefaler vort ændringsforslag, selv om jeg ikke har større håb om, at det bliver vedtaget.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg vil gerne takke udvalget for den grundige behandling af det her omhandlede lovforslag.

Efter ændringsforslaget og den bekendtgørelse, der skal udstedes i henhold til ændringsforslaget, bliver forholdet det, at pas udstedes til personer under 18 år for 25 kr., for personer fra 18 til 67 år for 75 kr. og for personer over 67 år for 25 kr. Personer under 18 år får de såkaldt grå pas, der gælder for 5 år, mens alle personer over 18 år, også dem over 67 år, får pas, der gælder for 10 år.

Jeg må tage afstand fra det af hr. Poul Dam stillede ændringsforslag.

Bestemmelsen om, at der for pas, der udstedes for kortere tid end sædvanlig, kan fastsættes et mindre gebyr, er stadig gældende.

Over for det af hr. Otto Mørch anførte kan jeg sige, at vi arbejder stadig med muligheder for rationalisering af pasordningen.

Jeg kan også sige til hr. Otto Mørch, at de problemer, han rejste i forbindelse med grænseovergangene og vore forpligtelser over for de andre nordiske lande, er til behandling i justitsministeriet. Vi forhandler også med de andre nordiske lande om dem, og jeg håber, at vi når frem til en rimelig og fornuftig løsning af dem.

Der er intet i vejen for at forhøje pasafgiften, når det sker ved lov, og der er heller ikke noget i vejen for at foretage det, vi foretager her, af hensyn til de andre nordiske lande; vi kommer ikke i strid med de aftaler, vi har med dem på dette område.

Otto Mørch: Jeg takker først ministeren for tilsagnet om at ville fortsætte rationaliseringsbestrebelseerne og for de andre tilsagn, der lå i ministerens svar.

Og så blot en bemærkning til hr. Poul Dam. Det var nyt for mig at få at vide, at man tog disse hensyn dengang også på et område som paslovgivningen, men jeg føler ikke, at vi fra socialdemokraternes side er tak skyldig i den henseende. Det var jo ikke hovedvognen, der gik i stykker, det var SF-anhængerne, der ikke kunne holde til det.

Poul Dam: Socialdemokratiet skal heller ikke være taknemlig i den anledning. Socialdemokratiet gjorde selv så meget for, at spillet skulle gå tabt, at alt, hvad vi gjorde, ikke hjalp.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget uden for betænkningen af *Poul Dam* (se foran sp. 5058)

forkastedes med 93 stemmer mod 7.

Ændringsforslaget i betænkningen om en ny affattelse af § 1, § 1 i den ændrede affattelse og § 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.